

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:
Pe un an 500 Lei,
pe o jumătate de an 250 Lei
Abonamentele se plătesc înainte!

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava-Mică sub Nr. 3-1933
Intemeietori: † Al. Lupeanu-Melin și Iuliu Maior
Proprietar și director: IULIU MAIOR
Redactor: SEVER BARBU
Adresa: BLAJ, jud. Târnava-Mică. Telefon Nr. 68

ANUNȚURI ȘI RECLAME:
Un șir Corp V, adică de lărgimea a doi milimetri, Lei 15
Lărgimea de 1 cm. Lei 60

Cinci ani dela moartea lui Pius XI

Curată ca o arătare cerească ne apare azi, după cinci ani, figura cu adevărat părintească a celui care a fost cândva Papa Pius XI.

Clocotul nebun al războiului ne-a îndreptat gândurile și amarul spre alte zări; dar în sufletele noastre, ale Românilor, păstrăm cu stăruință icoana lui, icoana celui mai bun prieten pe care l-am avut dincolo de hotare.

Papa Pius XI ne-a iubit, cu tot focul inimii sale de părinte, cu toată vâpaia sufletului său de latin, căci cunoștea bogăția, calitățile și podoaba poporului dela gurile Dunării.

Cei care au avut fericirea să-l vadă au putut să audă de pe buzele lui cuvinte ca acestea: „Pe poporul român eu îl iubesc foarte mult”. Și nu era asta o dragoste din vorbe numai. Institutul Recunoștinței, Școala Normală de învățători, Școala Comercială de băieți din Blaj nu sunt decât semne ale dragostei pe care ne-a purtat-o Pius XI. Toate poartă pe ele pece-

tea papală ca o mărturie a unei iubiri fără pereche.

Și ca neamul acesta românesc, de două ori roman și latin — prin naștere și prin credință — să se regăsească în marea familie catolică a celorlalte neamuri latine, întemeiază la Roma marele și frumosul Seminar „Pio Romano”, unde tinerii chemați de Dumnezeu la taina preoției, să-și călească sufletul și, de acolo din Roma lui Petru, să ducă în țara lor, duhul sacru al înfrățirii și-al dragostei creștinești. Și-a legat numele de seminar, ca să rămâie prin veacuri o mărturie sacră a dragostei sale față de neamul românesc.

Iar în 6 Iunie 1937, când s'a deschis Seminarul „Pio Romano”, dela Roma, Pius XI într-o scrisoare vorbește așa de frumos de plămada noastră latină și de drepturile pe care le avem asupra pământului Daciei Traiane. Zice scrisoarea între altele: „nobilul neam al Românilor, trăgându-și obârșia din seminție romană, pe bună dreptate este privit ca fiul acestei sfinte Cetăți”.

Și aceste cuvinte le spunea Papa Pius XI într-o vreme când un neam păgân și pângăritor vântura prin lume pretenții de stăpânire asupra pământului românesc.

Mulți Români au rămas mișcați până la lacrimi, când au văzut în camera Papei Pius XI printre scumpeturile mari un covor românesc, pe care era cusut frumos: „Reuniunea Mariană a femeilor române unite din Lugoj”. Ce voia să spună aceasta, decât că în inima bătrânului Papă noi Români eram mereu înconjurați de o dragoste specială.

Încă înainte de moarte a dat ordin, ca să se facă o columnă mai mică, după columna lui Traian și să fie pusă în grădina din Vati-

can ca, plimbându-se pe acolo el și cei ce vor veni după el, să-și aducă mereu aminte de iubitul popor românesc, coboritor prin sânge și credință dela Roma străbună.

Și cu zece zile înainte de moarte, Pius XI a voit să vadă el, ce se scrie pe noua columnă. Nu i-a plăcut că se vorbea de poporul „daco-roman”. Papa a schimbat și a zis „Nu „daco-roman”, ci să se scrie simplu „român”: romeno, ca toți să știe că în columna lui Traian sunt săpate originile actualului popor român care stăpânește fosta Dacie Traiană”.

Așa a fost Pius XI. Ne-a purtat în sufletul său de părinte până la moarte și cred că și de acolo, din

împărăția fără durere a Luminii, veghează peste țara și poporul român — „romeno” cum îl chema el, ca să-și îplinească idealul pentru care sângerează pe câmpiile Rusiei barbare și să se apropie prin credință de Roma, leagănul originii sale.

Acuma, la împlinirea alor cinci ani de când a plecat din lumea noastră, noi, fiii lui preaiubiți, rugăm pe Marele Păstor Isus, să-i odihnească sufletul cu cei drepti, iar amintirea i-o păstrăm învăluită în lumina curată și sfântă a recunoștinței românești.

Simion I. Crișanu



† Papa Pius al XI-lea



Iată lespeda de piatră, pe care Papa Pius XI, marele prieten al Românilor, a așezat-o sub copia columnei lui Traian, iar pe lespede se văd scrise următoarele cuvinte în italianește:

„Aceste reproduceri ale columnei lui Traian, monument vestit al epocii imperiale, mărturie grăitoare a originii poporului român, S. S. Pius XI, protectorul darnic al științelor și artelor, a făcut să fie executate și expuse aci, în muzeele vaticane, în anul 1938, al XVII-lea al pontificatului”.

GRAUNȚE SUFLETEȘTI

Fiul rătăcit

Un tată avea doi feciori. Cel mare își vedea de lucru, până când celui mic îi plăceau chefurile. Intr'o zi, ce-i dă lui prin cap, decât să ceară tatălui partea sa de avere. Tatăl nici nu vrea să audă, deoarece presimțea că-i un fel de pasăre călătoare, ce-ar fi în stare s'o toace în blăstămății. Precum, după ce i-a dat-o, a și făcut, dar într'o țară streină înconjurat de o ceată de haimanale. Astfel în curând ajunse într'un hal nemaipomenit, întrucât el, băiatul de bani gata, n'avea nici ce mânca nici cu ce să 'mbrăca, încât, pentru a-și potoli foamea, se tocni porcar, dar nu căpăta nimic. Pocătit de foame, cu zdrențele țărăș, cade la pământ și pune-te băiete pe plâns, până ce-i secase toate lacrimile. Apoi oftând și sughițând își gemea durerea zicând: „Căți argați ai tatălui meu au ce mânca, iar eu pier aici de foame. Sculamă-voiu și mă voiu duce la tatăl meu și-i voi zice: „Tată, greșit-am la cer și înaintea ta. Nu mai sunt vrednic a mă chema fiul tău, ia-mă ca pe unul din argații tăi“. Și iată-l sculat și plecat înapoi.

Tatăl cu lacrimi în ochi îl aștepta mereu. Intr'o după-amiază văzu o arătare de om, că se tot apropie! Când era lângă el, se întreabă:

Călătorind cu tramvaiul, moare. Muncitorul Iulius Vargha călătorind cu tramvaiul — în București — deodată făcându-i-se rău a căzut jos, în tramvai și a murit.

Oare acesta să fie fiul meu? Și a fost, căci ingenunchind înainte-i, se rugă din suflet de iertare. Atunci bătrânul părinte, înțelegându-i suferința și căința, îndușat peste măsură îl îmbrățișează, îl iartă, îl duce acasă, îl primenește, îl ospătează de bucurie cu vițelul cel mai gras, „căci fiul meu acesta mort era și-a înviat, pierdut era și s'a aflat“.

Ori dintre toate pildele Mântuitorului, aceasta este cea mai cuprinzătoare. Pentru că ea ne arată atât treptele de prăvălire ale sufletului omenesc în spre păcat, cât și treptele de revenire ale sufletului omenesc strujit la credința cea adevărată.

Vedem așadară că numai ascultarea poruncilor dumnezeiești, rugăciunea, munca și casa îl fac pe om fericit, până când, călcarea poruncilor, neascultarea, destrăbălările, lenea și străinătățile îl fac pe om neom, adică nenorocit. Deoarece nenorocirile acolo intră, unde începe risipa: de ban, de timp și de sănătate. Astfel, cum n'ai frână, cum te rostogolești în vâltoarea păcatului, a cărei apă murdară te învăluie, ca să te inee. Deci iată cum o împrejurare blestemată te face mai blestemat, sau cum o ceată de haimanale, dacă te prinzi cu ei, te face mai haimana. Bineînțeles că ticăloșii își plătesc ticăloșiile. Cu ce? Apoi cu plâns, cu foame, cu zdrențe, cu ochi urduși, cu șira spinării încovoată, cu măduva oaselor stricată, cu sănătatea zdruncinată, cu familie lepădată, cu disprețul tuturor, — sufletul lor fiind mâncat de-a-binelea de rugina ti-

căloșilor. Astfel că un asemenea om e numai o arătare de om, ocolit de oameni și lătrat de câni, până când celor de acasă, de halul tău li-se rupe inima.

Dacă, dintr'un motiv sau altul, am avut nenorocul să rătăcim, să ne întoarcem. Cum? Așa că atunci când trupul se plânge de lucru, sau se plânge că-i este de beătură, să fie restignit. Când trupul se răsvrătește în contra poruncilor dumnezeiești, împingându-ne cu dintr'adinsul spre păcat, să fie răstignit. Pentru care biruință trebuie o voință de neclintit și o strădanie de voinic. Mai ales în mijlocul familiei tale, care trebuie întemeiată la timpul său și după vrerea numai a Mântuitorului.

De am rătăcit, să alergăm la preot, ca fiul rătăcit la tatăl său. Căci doar preotul aparține tuturor sufletelor și cu deosebire acelor care-i sunt încredințate. Dar în genunchi sub patrafir să-i spunem: Părinte, greșit-am la cer și înaintea lui Dumnezeu cu următoarele păcate... Care preot în urma puterilor date lui ne va ierta, ne va primeni și ne va ospăta sufletul cu multă bunăvoință, cu cea mai aleasă hrană, urmând ca alături de propunerea noastră ticăloșiile lumii acesteia să nu ne mai clatine din făgașul Evangheliei.

Păr. Octavian Fulicea

De ale femeilor

În rândurile ce urmează, voi spune ceva despre portul femeilor.

Oamenii de bine vor recunoaște că în ultimul timp s'au cam prea lăsat femeile dela noi duse de o nălucă pe care o numesc modă. Au fost prin țările locuite de sălbatici niște franțuzoaice și englezoaice. Au văzut că femeile sălbaticilor își fac părul măciucă în vârful capului și, ca să nu cadă, îl sprijinesc cu obiecte pe cari le cumpără cu bani grei. Ca să fie și mai schimonosite, își pun tot felul de pălării lungi și înalte. P. S. Sa Episcopul Mihai Robu constatând multe abateri dela buna cuviință în îmbrăcăminte femeilor, a dat ordin, ca cele cari nu se îmbracă așa cum trebuie, să fie pedepsite bisericește. E foarte îmbucurător că după ce a dat ordinul, situația s'a îmbunătățit. Mai ales pe la orașe vezi că vin la bi-

serică femei și fete cu capul descoperit. Este un obicei rău. La biserică, vin ca să se roage, nu ca să-și arate pieptănăturile.

În multe părți poartă la gât câte o legătură mare de bani, de taleri grei și mari. Oare ce folos trupe sau sufletec are de aceasta greutate? Cel mai frumos lucru este ca femeile și fetele să poarte la gât o cruciuliță frumoasă, sfințită de preot. Ce e mai frumos, decât să ai la gât semnul credinței mântuitoare? În locul talerilor, cari abia îi duci, mai bine o cruciuliță frumoasă, care să-ți amintească de Mântuitorul!

Din nefericire s'a introdus și pe la sate obiceiul prost, ca fetele și femeile să se vâruiască pe față cu var cumpărat dela farmacie, cu fel de fel de pudre. Ba încă dau bani mulți pentru rumeneli. E bine să

FOIȚA

„UNIRII POPORULUI“

Vântu!

De două zile începuse un viscol, de care nu s'a mai pomenit. Vuia satul întreg, vâltoarele de zăpadă împiedeau în așa chip vederea, că nu distingeai, nimic nici la doi pași. Hargății satului se sguliseră sub coajă și se lăsau sgâlțâți de vânt, ghiața nu se luase de pe ferestre cu tot focul din casă; câinii s'au ascuns prin paie, oile și-au tras gluga lănilor pe ele, începând să rumege tihnite... Pe uliță nici tăranie de om.

Am intrat înghețat în casă, unde mă îmbrățișă ispititor căldura.

— Mitule — mă întreabă tata — tot așa-i vremea?

— Da' cum? Încă vrea să se năraiască.

— Îi iarnă și așa-i stă bine...

Tata și-a aplecat din nou ochelarii pe gazeta, din care mai afla noutăți. Era liniștit, pentru că știa că toate sunt în ordine și la locul lor. De fapt cât eram eu acasă, eu eram ispravnicul... Tata când se scula, se îmbrăca și mergea la

„coperativă“ unde cu dl Viciu, cu dl Victor Pop, cu Pompeiu Preutesii, cu Marin și cu Grama — ultimii erau învățători — întindeau taifas lung lâng'o glajă de vinars. Alți oameni, fără treburi, ascultau la „politica“ domnilor. Erau fără treburi, că iarna cine are treabă? Gunoiul îi cărat, măcinat este, lemne sănt, ori, unde nu-s lemne sănt balegi uscate de cu vară, paie și floarea soarelui. Ce să faci acasă? Mai bine-i la făgădău, mai ieși câte-o porțâie, faci în vreo gazetă dela domnu' Victor, on du-dău de țăgară și-apoi duhănești din ea două ceasuri. Tăbac este, că-l sameni, să nu te ducă la cătane și să ai ce duhăni până dă frunza celălalt din anul ce vine...

Seara însă îl aducea pe tata către casă; ba acu' îl adusesse și vremea asta pogană care urla pe uliță foitâșind.

— Vremea asta, mamică — zise tata într'un târziu către mama, care torcea gândindu-se la ficiorul dela Roma — îmi aduce aminte de Vântu'...

— Aha — zic eu, punând romanul din care citeam la o parte — Vântu? Da' cine-o fost ăla, tatică?

— Stai, mă, o țără, ai răbdare.

Înainte de a-mi răspunde, tata își răsuci o țigară groasă, o aprinse și începu să pufoie...

— Cine era Vântu, tatică! Așa-l chema?

— Da' de unde! zise tata răsucindu-și mustața de pe vremea când era strajameșter la unguri. Il chema Ioan Meciu, da l-o poreclit Vântu, că era ager de picior ca iepurele, chiperiu nu alta. El aducea posta dela Jibou la Benesat, cale de câteva ceasuri. Intr'o zi, trebuia să aducă posta și era o vreme, mamă-mamă! poate mai pogană ca asta. Mai întâi a beut o porțâie de vinars la făgădău, ca să se încălzească și să prindă coaje pentru drum. Niște oameni au căutat să-l oprească:

— Bade Ioane, nu te du pe vremea asta... Nu vezi că te mână vântu și ninge de'ngroapă?... Dă-o dracului de poștă, că-i aduce-o mâine!

— La dracu — zise el ștergându-și mustățile cărunte și îndesându-și șapca pe cap. — Asta-i vreme? Ho, ho, măncu-i mămăliga; am petrecut eu altele mai pogane...

— Ti-i băga'ntr'onfoitaș, de-acolo-i rămănea... Ț'or hori lupii prohodul...

— Mă! Mai întâi slujba! — și ieși...

— Era omul datoriei, tatică, precum se vede...

O-ho! D'ela om nu găseai, tot Sălajul să-l fi răscolit... Avea șai-zeci de ani și era poștaș de când era ficior...

— Ni, măi, ui! Și-apoi?

Și-apoi... s'o dus... Omătul răscolit de vânt îl crbea, îl bătea în obraz și i-se îngrămădea pe suman. A mers așa cale de-un ceas, când de-odată ninsoarea începu a se potoli pân'cetul, dar vântul par'că mai pogan era... Atunci, omul văzu că rătăcise drumul și s'a 'ntors să-l cate. Și cum umbla el așa pe câmp, să-l găsească, iacă dă peste-un lup, ori lupu-o dat de el.

— Ni măi, drace!

— Uda... Vântu s'a oprit pe loc. „Ni măi, sărăcie să se bată de hoitul lui, da' alt drum n'are? Bagsamă alt drum n'avea, că se apropie și se întoarse cu spatele către Vântu', să-i arunce omăt în ochi cu labele dindărăt... Că lupii așa fac când is fiământzi și vreau să sară la om... Da zo și Vântu le cunoștea mizmașurile și ocolindu-l pe de lături, își trase cuțitul din curea...

se știe că frumusețea cuiva nu constă în rumenelile pe cari le pune pe față. Acelea le spală ploaia. Cine are obrazul frumos, nu are lipsă de rumeneli, căci nu-l face mai frumos. Cine are obraz urât, cu rumeneli mai rău se slujește. Apa din izvor curată ca lacrima și aerul curat sunt adevăratele „rumeneli“, cari îți fac fața frumoasă.

La orașe s'au apucat femeile să-și vopsească unghiile în roșu. Pierd vremea pe la frizerii ceasuri întregi și apoi nu lucrează, ca să aibă unghiile cât mai roșii. Asemenea lucruri nu e bine să se facă. Ce să zic de unii bărbați cari fac la fell

Hainele sunt necesare spre a apăra trupul de frig, de căldură, de ploaie. Ele trebuie să fie curate, dar nu să fie motiv de scandal. Cât e de urât, să vezi femei și fete cu haine scurte și decoltate, adecă să se vadă gâtul, pieptul și umerii goi. Rochia abia ajunge până la genunchi. Ba încă au început unele să lase și în spate loc liber, ca să se vadă bine spatele gol. S'au apucat să umble și fără mâneci. Imbrăcăminteaceasta desmățată se numește modă. Așa umblă prin orașe femeile și fetele cari n'au ce lucra. S'au apucat în unele părți și au început și prin sate să maimuțărească portul stălcit și nerușinat de prin unele părți ale orașelor.

E bine să se știe că în multe părți Episcopii au interzis intrarea în biserică a femeilor și a fetelor îmbrăcate în haine prea scurte, sau fără mâneci. Stând la ușa unor biserici, vezi câte o femeie sau câte o fată că, înainte de a intra în biserică, își scoate mânecile ca să fie lungi. Înainte le avea atârinate, ca să-i fie goale mâinile. Își acopăr

și capul cu ceva și intră în biserică. Își dă seamă că nu e bine să fie îmbrăcată atât de necuviincios, dar de ce nu vrea să fie și altădată ca atunci când se închină Celui Atotputernic? Pentrucă își recunoaște păcătoșenia.

Iată, vine în curând Postul Mare.

Femeile creștine trebuie să-și dea sama că nu pot aștepta Învierea Domnului cu sufletul plin de păcate.

Deci, să se îmbrace și pe stradă ca atunci când merg la biserică.

Căci Dumnezeu vede și pe stradă, ca și în biserică.

Iosif E. Naghlu

Duminica lăsatului de carne

În Duminica aceasta Biserica face pomenirea venirii a doua a lui Isus Cristos, ca judecător înfricoșat:

Citiți, vă rog, în Duminica aceasta următoarele cântări, resp. rugăciuni luate din „Triod“.

Condacul: „Când vei veni, Dumnezeu, pe pământ cu mărire și toate se vor cutremura și răul cel de foc înaintea scaunului de judecată va curge și cărțile se vor deschide și cele ascunse se vor arăta tuturor: atunci măntuește-mă de focul cel nestins și mă învrednicește a sta de-a dreapta Ta, judecătorule preadrepte“.

„Când vei vrea să vii, să faci judecată dreaptă, dreptule Judecător, șezând pe scaunul mării tale, rău de foc înfricoșător va trage înaintea divanului tău pe toți, stând înaintea ta puterile cerești și oamenii cu frică judecându-se fieștecare precum a lucrat: atunci să-ți fie milă de noi și să ne învrednicești, Cristoase, în partea celor măntuiți, ca un milostiv, cu credință Te rugăm“.

„Cărțile se vor deschide și se vor arăta faptele oamenilor înaintea divanului tău celui nesuferit și va răsună toată valea plângerii cu groaznică scrâșnire, văzând pe toți ceice au greșit, trimiși în muncile cele veșnice cu dreaptă judecata

ta și fără de folos plângând, Indurate. Pentru aceasta te rugăm pe Tine, Bunule, să-ți fie milă de noi, ceice Te lăudăm, unule mult milostive“.

„Trâmbițele vor suna și mormânturile se vor deșerta și se va scula toată firea omenească, cutremurându-se; ceice au făcut bine cu bucurie se vor bucura, așteptând să ia plată; iară ceice au greșit vor tremura cumplit văietându-se, în muncă trimitându-se și din cei aleși despărțindu-se. Doamne al mării, milostivește-Te spre noi, ca un bun, și ne învrednicește părții celor ce Te-au iubit pe Tine“.

„Plâng și mă tânguesc când îmi vine întru simțire focul cel vecuitor, întunerecul cel mai din afară și tartarul, viermele cel cumplit și scrâșnirea dinților cea neîncetată și durerea ce va să fie celor ce au greșit fără măsură și pe Tine, cel preabun, cu vicleană voie Te-au mâniat, dintre cari unul și cel din tîi sunt eu ticălosul. Ci Judecătorule, ca un milostiv, măntuește-mă cu mila Ta“.

„O, ce va fi atunci și ce zi înfricoșată, când va ședea Judecătorul pe scaunul cel înfricoșat, cărțile se vor deschide și faptele se vor vădi și cele ascunse ale întunerecului se vor arăta; Ingerii vor alerga im-

prejur, aducând toate neamurile. Veniți de auziți, împărați și domni, robi și cei slobozi, păcătoșii și dreptii, bogații și săracii. Că vine Judecătorul, celce va să judece toată lumea. Și cine va putea sta înaintea feței lui, când ingerii vor sta înaintea, vădind lucrurile, cugețele și gândurile, cele din noapte și cele din zi. O, ce ceas va fi atunci! Ci mai înainte de ce va sosi sfârșitul, sârguește, suflete, zicând: Dumnezeuule, întoarce-mă și mă măntuiește ca un milostiv“.

Din cauza dragostei

De câtăva vreme crimele din dragoste se țin lanț. Mai zilele trecute Emil Iordan și Stefania Wuschek din București au încercat să-și pună amândoi capăt zilelor, înghițind mai multe pilule de somnalin.

Indată după aceasta Victoria Zinner a orbit cu vitriol pe Măgărdici Cegergian, pentrucă, după 11 ani de concubinaj, a lăsat-o și s'a căsătorit cu alta mai tânără și mai bogată.

Tot în București a încercat să se sinucidă Adelina Șoptăreanu, înghițind 15 pilule de somnalin, pentrucă bărbatul, cu care a trăit în fărădelegi, a lăsat-o de dragul alteia.

Să nu ne mirăm; dragostea care nu ascultă de legile lui Dumnezeu și n'are binecuvântarea bisericii duce la nebunie, la crimă și la ocnă. Să învățăm din pățania altora.

Dragă cetitor, plătituți-ai abonamentul? Dacă nu, trimiteți-mi-l, că n'avem cu ce ne plăti hârtia și tiparul.

— Da' de ce n'a fugit să-l lase'n pace?...

— Muă... Se vede că ești elev. Nu știi ce-i lupul când îi flămând. Se ia după tine și îți sare'n cap.

— Singur?

— Singur dară! Da' rar de tot sare singur. Flămând rău trebuie să fie, ca să sară la om.

— Și ce-a făcut Vântu'?

— A sărit pe lup. S'au rostogolit pe jos, s'au mușcat, s'au sângerat... Lupu căuta să-l sfășie cu ghiarale, da n'o putut, că sumanul bătrânului era tare și obrazul și-l ferea. E drept că lupul l-o'ncolțit odată de mână, da'o apucat mai mult mâneca. Și s'o brânțălit ei, cât s'o brânțălit acolo, până i-o venit bine omului să-i implante cuțitul în inimă, până'n prăsele...

— Și?...

— Și lupu s'o lupit!... Gata. Vântu' s'o sculat de jos, și-a șters, cuțitul, l-a pus în curea și și-a făcut o cruce largă...

No, amu, ce să facă el cu hoitul? Da' mai ales cu blana! Să-l belească? Nu-i modru. Să-l lase-acol? Se prăpădește pielea... S'o chibzuit o clipă, apoi l'a aburcat în spinare și haida-hai către Jibou, după ce-o găsit drumul. Acolo, glonț la pre-

tură, cu lupul în spate. L-a așezat în ușa cu botul pe labe și-o'nceput să strige:

— Doamnă, domnule, haidați afară!...

Doamna solgăbirăului, tânără și faină, iese afară. Dă cu ochii de lupul de pe prag și urlă: „iștenem“! Credea că-i viu și cât ai zice unu, o și bufnit ușa în țâțâni. Indată iese solgăbirăul cu pușca în mână și-l vede pe Vântu' răzând:

— Lasă-l, domnule solgăbirău, că-i mort. Nu-l vedeți? L-am omorît eu!...

Solgăbirăul dă cu piciorul în hoit. Nimic. Hoitul de unde să miște?

— Da' bine, bade Vântule, ce-i cu dumneata?

— Il cunoștea bagsamă pe Vântu — zic eu.

— Cunoștea dară, cum să nu-l cunoasă? Il cunoștea întreg Jiboul.

— Și?

Vântu, râdea moșnegește, hiclean.

— Il mort, d-le solgăbirău...

— Văd eu că-i mort, că nu-s orb. Da' de unde-l ai?

— L-am omorît eu!...

Intre timp ieșiseră afară doamna, secretarii, era acolo popa unguresc și se mai strânseseră câțiva surtari.

— Eu nu cred că l'ai omorît d-ta

bade — îndrăzni cu jumătate gură solgăbirăița, ținându-se cu frică dinapoia bărbaților. Nici unul nu credea.

— No drace! scui pă Vântu, printre dinți. — Nu mă vedeți comănjat de sânge? L-am adus aici să-l vând...

— Cui? întrebă solgăbirăul.

— Dumnitale...

— Uite, eu îți dau 300 de coroane, dacă-i drept. Dacă nu, îmi dai dumneata.

— Bine. Io vă duc acolo, unde l-am omorît...

— Du-nel!

Solgăbirăul și-a luat boanda, șapca, pușca și-o poruncit să pună caii la sanie până va veni Vântu, dela poștă... Au pornit ca vântu.

Ninsoarea încetase. Vântu, s'a coborât cu domni din sanie, să n'o măie peste câmp și-au găsit locul. O tăvălitură mare, omăt bătucit și-o baltă de sânge.

— Bravo, bade Vântule, ai câștigat — zise solgăbirăul. Lupul îmi rămâne mie, iar dumneata... ține! Trei sute de coroanel...

— Mulțam și să trăiți la mulți ani! Domni s'au urcat în sanie, zburând înapoi către Jibou...

Vântu, și-a pipăit cuțitul din curea,

banii din palmă și scrisorile din straița de sub suman... Apoi se întoarse și apucă pe drumul Benezatului, mulțumit de ziua-i norocoasă...

Tata se opri, ca să asculte vifonița de afară și să-și răsucescă altă țigară. Mama scui pă o moțoașcă de călți și zise:

— De câte ori mi-ai spus povestea lui Vântu', de-atâtea ori mă mir. Curașos om o mai fost...

Fusele sfârâie spânzurate de fir, gândul sboară departe, departe, la ficiorul din străinătate; tata tace duhăniind și căutându-și ochelarii, ca să citească a nu știu cât-a oară, gazeta. Eu, mi-am reluat romanul întrerupt și liniștea s'a întins ca o apă molcomă în casă...

Afară urla vântul care cădea, obiele... Il împrăștia, îl aduna pe văi, pe care cobora și trecea pogan peste dealurile rotunde ale Câmpiei, voind par'că să le strămute din locul lor.

Mircea Dumitru
VII Norm.

Prin minciuni, dușmanul ulbură sufletele celor slabi.

Pagina agristului

Papa și francmasoneria

În numărul 43 al „Unirii Poporului” din anul 1943 citeam, în colțul rezervat Agrului, cum că printre datorințele membrilor Agrului e și acela: de a iubi și de a apăra, după puteri, Biserica! Am crezut de bine ca, în numărul prezent, să Vă rog cu toată căldura, ca să apărați și să iubiți și pe conducătorii Bisericii, și în mod special pe Capul văzut al Bisericii: pe Preafericitul Părintele nostru Papa dela Roma.

Vi-s'a întâmplat și D-voastră, frați agriști, ca și mie, ca să auziți adesea unele născociri și ocări adresate urmașului lui Petru, Papa dela Roma. Minciunile acestea ar fi prea lungi de înșirat. Să ne oprim numai la una din acestea.

Un grup de școlari discutau încofcat și mișcau din brațe, ca niște deputați, pe vremea partidelor politice, în preajma alegerilor. Apropiindu-mă mai bine de ei, îmi dau seama că sunt două tabere; ideile sunt împărțite... „Ce, până și Papa vostru dela Roma îi francmason!” Ha! Ha! aclamă unii din partid.

Ce era? Niște școlari, unii ortodocși și ceilalți români-uniți. Neputând discuta despre politică sau alte lucruri mai interesante, căci de carte nu le prea ardea, s'au pus, în urma orei de religie, să facă confesionalism! A cui e vina?! Era într'un oraș, unde românii-uniți erau puțini la număr. M'au durut atunci aceste feluri de învrăjbi. Azi, după ce am auzit altele și mai cu coarne, nu mă mai surprinde nimic, deoarece le am mai auzit și dela oameni „cu carte”, sârmanii, și le-ați auzit și D-voastră, frați agriști.

Că Părintele Papa dela Roma a ostcândva, în decursul veacurilor, francmason, nu știu, căci am tot răsfoit printre hrisoave, dar nu am aflat nimic din ceea ce se vorbește de către „unii” școlari dreptcredincioși! În schimb am dat peste multe alte scrieri de ale Papilor, cari condamnau, pe vremuri ca și azi, francmasoneria, chiar când era mai la modă. Da, scrieri de-ale Papilor dela Roma, cari înfierează învățăturile și toate societățile francmasonice; fără ca să le fie frică să condamne și să excomunică pe toți aceia cari fac parte din societatea aceasta drăcească, care a adus atâta vrajbă în lume și a făcut să se verse sângele nevinovat al atâtor milioane de oameni, lăsând în urmă numai jale, durere și pustiere!

Lista scrierilor Papilor dela Roma e lungă și a fost răspândită în lumea întreagă. Totuș, ca nu cumva să fiu acuzat că inventez lucrurile și scrierile, mă voiu mărgini să Vă citez, frați agriști, numai ceea ce zice un român, probabil ortodox, Toma Petrescu, în cartea sa „Conspirația Lojelor”, carte care e mai la îndemâna fiecărui. Iată ce scrie la pag. 86:

„În lumea occidentală (apuseană), Capul Bisericii, s'a sesizat (a luat în cercetare) și a înțeles mai repede calamitatea (mare nenorocire obștească) ce reprezintă această sectă, francmasoneria, pentru societatea întreagă”.

„Astfel capii Bisericii catolice au interzis și pus la index (catalogul cărților osândite de Papa) masoneria în mai multe rânduri: Papii Clement al XII-lea în 1738; Benedict al IV-lea în 1757; Pius al VI-lea în 1775; Pius al VII-lea în 1821; Leon al XII-lea în 1826; Pius al VIII-lea în 1829; Grigorie al XVI-lea în 1832; Pius al IX-lea scrie mereu între 1846 și 1873, și o condamnă de 5 ori. Leon al XIII-lea, în 1878, 1884, 1894. Excomunicările și punerile la index s'au menținut tot-

deauna și se mențin și astăzi la Vatican, și lumea catolică din Apus le respectă cu stricteță”.

„În urma enciclicelor (așa se numesc scrierile Papilor, adresate lumii întregi) repetate ale Papilor contra francmasoneriei, Domnii Moldovei și Munteniei au ordonat și ei închiderea lojelor”.

Am așternut aceste rânduri, dragi agriști, pentru ca să vedeți, cu ce arme ne atacă dușmanii Bisericii noastre și cum știu să întoarcă lucrurile, atunci când chiar din tabăra lor mai apare câte unul, ca d-l Toma Petrescu, care-i dezarmează! De aceea trebuie să căutăm să ne înarmăm cu toții, mai ales cu armele dragostei lui Hristos, ca să știm să apăram cu vrednicie: Biserica lui Hristos și pe Capul Ei văzut, pe Părintele nostru Papa dela Roma, pe care bunul Dumnezeu să-L învrednicească să păstorească mulți ani, împreună cu Arhieriei și Preoții noștri.

P. Ștefan a. a.

Cântec

Undeva, departe,
Undeva, odată,
Ți-a nflorit și tie,
Inimă pustie,
Floarea de mușcată.
Nopti — ciorchini de visuri,
Plopi cu frunza rară,
Din căuș de doruri
Te cuminecară
Și povestea n'treagă
Ți-o știau arinii
Cărării cu lună
Ți-au crescut ciorchinii...

— Dorurile toate
Au pierit cu anii.
Macii dragostelor
I-au cules dușmanii.
Din șireag de visuri,
Inimă hoinară,
Nici o licărire
Nu îți mai lasară
Triști îți plâng în straturi
Mute trandafirii.
Peste ei coboară
Toamnele-amintirii.
Lacrimi șfarmi sub geană
Lângă vatra rece...
— Măine pân' la groapă
Cine te a petrece
Inimă orfană?!..

IUSTIN SALANȚIU

Cine a făcut drum prin munte

Cine a făcut drum prin munte
Dumnezeu să nu-i ajute,
Că l-a făcut de răgute,
De răgute tinerele,
De trec gloanțele prin ele,
Ca vântul printre nuele
Plcă jos și putrezesc
Vin cioarele și îi scobesc.
Plânge maică și oftează
Că un fecior nu îi-acasă
Că el de Rus îi chemat
Și în tranșeu el e băgat
Tranșee nevăruite
Fără paturi așternute
Și acol' unde-i culcat

Fără perină la cap.
Pune Doamne pace'n lume
Că nimeni nu mai rămâne,
Că de când e lumea lume
N'a mai fost așa minune.
Corpuri mari și răsturnate
Și de sânge înglodate
Sânge de-a Românului
Pe granița Rusului
Dela Crimeea la vale
Vine un căpitan călare
Tot strigând în gura mare:
Dați feciori să dăm într'una
Să nu ne pierdem cununa,
Dați feciori să dăm cu drag
Să nu ne lăsăm de steag.
Da, domnule căpitan,
Lasă-ne să rătăcim
Că vezi bini că toți perim.
Măi feciori, eu nu zic ba
Numai de-am putea scăpa.
Scobori, Doamne, pe pământ
De vezi Rusu ce a făcut
Dela noi pică grămadă
Dela Rusu trupa întreagă
Iacă doi ani s'a împlinit
Ei acasă n'au mai vint
Dar ei unde or fi iernat
In detun nevăruite
Fără paturi așternute.
La fântâna roșloară
Trage o cătană să moară
Și așa trage de cu milă
Că moare fără lumină.
Și așa trage de cu greu
Că el n'are copârșeu.
Dar el unde-o fi îngropat?
La poartă la Stalingrad
Lângă o tufă de mărar
Ca și domnul general.
Stau feciorii prăvăliți
Ca niște spini înfloriți
Stau feciorii răsturnați
Ca niște butuci uscați,
De trei ani de zile îi mult.
Rusule multe ai făcut
Pân ce lumea ai învrăjbit
Și pe noi ne-ai răscollit
Și ai strâns tinerețele
Și au rămas malce cu dor
Tot plângând după feciori
Surorile după frați
Neveste după bărbați

Copilașii după tați.
Stau copiii lângă vatră
Nu știu ciue le-a fost tată
Copiii mereu întreabă
Unde-i tata, mamă dragă,
S'a dus în Germania
Să lupte cu Rusia
Rusu-i șarpe neadormit
Stă sub tufă acoperit
Și de nu iai seama bine
Cagă baioneta'n tine
Bainei' scaldată în sânge
Taci măicuță nu mai plânge
Că cu Rusu n'om învinge
C'o învinge Rusu cu mine
Până mă va pune bine
Nu mă pune că m'a pus
Numa-fi azi că nu-s
Că Rusu-i un câne mare
Șașa dă cu tunurițe
De răsună dealurile
Dă cu tunuri veninoase
Să sdrobească a noastre oase
Dă cu tunul veninos
Ne oboară pe toți jos
Ca snopii de grâu frumos
Dă-le Doamne bucurie
Și la cei din cătănie
Ca să fie învingători
Pe sfințele Sărbători

ELENA și MĂRIOARA VANCEA
din com. Unirea I.

Ce scriu alții despre noi

Cit m în ziarul „Poporul Român” din Timișoara, Nr. 7 din 13 Februarie 1944:

25 ani în slujba Nației

Foia săptămânală dela Blaj „Unirea Poporului” a împlinit de curând un sfert de veac în slujba Nației.

Intemeiată acum 25 ani, de către profesorii Alexandru Lupeanu și Iuliu Maior, această gazetă a fost o adevărată familie culturală și morală a Românilor din Ardeal și Banat.

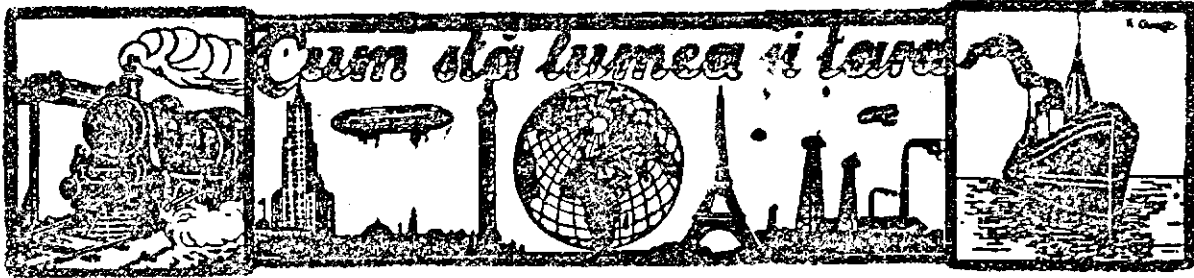
Cei 25 ani de viață constituie o adevărată victorie și o întemeiată mândrie a presei populare din Ardeal și Banat.

Noi, care ne străduim cu aceeași modestie, în acelaș ogor, prețuim și admirăm sacrificiul dascălilor blăjenii.

Revista „Viața” din Săbăoani în Nr. 2 din Februarie 1944:

„Calendarul dela Blaj” pe anul 1944

„Unirea Poporului a îmbrăcat și anul acesta în haina sa și în spiritul transilvănean și românesc acest Calendar bogat în articole de tot felul, care aduce învățătură și cunoștințe folositoare la tot cetățitorul, și e totodată la îndemâna oricui, deoarece e unul din cele mai ieftine din țară — la fel cu acela al revistei noastre, costând numai 80 lei. — Credem că pe doritorii Blajului îi poate încă mulțumi cu câte un exemplar, spre a nu fi lipsiți de acest draguț Calendar. — Se poate comanda la Redacția „Unirea Poporului” Blaj, jud. Târnava-Mică”.



Statele Unite au cerut Finlandei să iasă din război

Telegrame venite din capitala Finlandei anunță, că Statele Unite au cerut poporului finlandez ca să depună armele și să ceară pace Rusiei.

Știrea aceasta a indignat mult întreaga Finlandă. Vitejii finlandezi nici nu vreau să audă de o pace, care le-ar păta onoarea. Gazetele finlandeze în articole frumoase protestează contra măsurilor americane, scriind că nici o putere de pe lume nu va putea sili Finlanda să renunțe la independența sa. Finlandezii vor continua să se bată cu toți aceia cari vor îndrăzni să le calce pământul.

Foamele mare în China

Din Ciunking se anunță, că o foame mare s'a abătut asupra Chinei. În regiunea Hopoi peste 20 milioane de oameni sunt amenințați să moară de foame.

Foamea s'a produs pentru că din cauza războiului foarte mult pământ a rămas neînsemnat și fiindcă lucrătorii agricoli în cea mai mare parte au fost mobilizați, așa că nu are cine lucra ogoarele.

Guvernul chinez este îngrijorat de ceea ce se va întâmpla. Se teme să nu izbucnească vreo revoluție.

Declarațiile ministrului de interne bulgar

D. Cristoff, ministrul de interne al Bulgariei a ținut în orașul Galsevo o cuvântare adresată muncitorilor și țăranilor.

Vorbind despre legăturile de prietenie dintre Bulgaria și Turcia, ministrul bulgar a declarat: „Trebuie să spun că aceste legături sunt și astăzi foarte bune. Nici un guvern bulgar nu a lăcomit vreodată la teritorii streine. Cu privire la acest punct al politicii, gândurile bulgare au fost întotdeauna limpezi și în afara oricărei indoeli”.

În ce privește alianța cu Germania, Bulgaria rămâne credincioasă alianței. Bulgarii sunt hotărâți să lupte contra oricui, pentru a-și păstra independența.

La sfârșit, d. Cristoff a declarat că războiul a intrat într'o epocă hotărâtoare. Bulgaria — a spus

d-sa — este mândră, că este alături de puterile cari luptă pentru dreptate.

Războiul Japoniei

Armatele japoneze din Birmania, spărgând frontul american, înaintează spre munții Mayu. Contra-atacul japonez a dovedit încă odată că Japonia este în stare să opună rezistență îndârjitelor atacuri americane.

Flota americană din partea de miazănoapte a Oceanului Pacific a fost întărită cu forțe noi. După câte s'a putut vedea până acum, Americanii se pregătesc ca să atace și să cucerească insulele japoneze. Rămâne să vedem, dacă își vor putea îndeplini planul, căci Japoniezii au luat din bună vreme măsuri de apărare.

Neînțelegerile polono-sovietice

Lumea întreagă urmărește cu atenție mersul tratativeilor dintre guvernul polonez și cel sovietic. Aliții își dau silința ca să împace pe cale pașnică cele două țări, însă, fiindcă cererile Rusiei sunt prea mari, până acum nu s'a ajuns la înțelegere.

Zilele trecute, d. Churchill a trimis lui Stalin o propunere de împăciuire. Ultimele telegrame venite din Londra anunță, că Rusia a răspuns printr'o scrisoare la propunerea ce i-s'a făcut. Conținutul răspunsului nu se cunoaște, fiindcă nu s'n împacă cu una două. Ea cere să i-se dea granițele pe cari le-a avut înainte de începerea acestui război, ceea ce nu e de loc pe placul rușilor.

Războiul cu Rusia

La miazăzi de mlaștinile Pripetului, o divizie germană blindată a prins și a nimic formatiuni puternice din cavaleria sovietică.

Atacurile înverșunate ale Sovieticilor date la Nikopol, Berezina și Vitebsk au fost respinse cu pierderi sângeroase.

În regiunea Krivoirog se dau lupte grele.

În săptămâna trecută pe întreg frontul răsăritean Germanii prin contra-atacuri îndrăznețe au zădărnicit toate încercările Rușilor de a sparge frontul german.

Pe frontul din Crimeea de miazănoapte nu s'au făcut schimbări.

Războiul din Italia

În Italia luptele sunt din ce în ce tot mai mari. Dela ultima debarcare a Anglo-Americanilor, puterile aliaților au crescut mult. Au atacat pe toată lungimea frontului,

însă toate planurile lor de a respinge pe Germani au dat greș.

Trupele aliate cari se găsesc în apropierea orașului Roma au fost respinse de armatele germane pe niște poziții foarte neprielnice.

Grenadierii germani au luat cu asalt gara Aprilia, unde Englezii au suferit pierderi însemnate.

Englezii și Americanii se tem că trupele aliate debarcate la Nettuno vor fi prinse și nimicite. În Statele Unite s'au făcut rugăciuni, pentru ca americanii să se poată retrage sănătoși.

Turcia nu intră în război

În vremea din urmă, gazetele engleze au răspândit știrea că Turcia va intra în război alături de aliați. Astfel unii susțineau că aceasta s'ar întâmpla în luna Februarie.

Cu toate că se apropie sfârșitul lunii, armatele turcești nu au luat nici o măsură de pregătire. Știrile engleze s'au dovedit a fi numai niște amenințări.

Cercurile politice din capitala Turciei susțin că poporul turc va rămâne și de aici încolo neutru. Un lucru este adevărat, Turcia urmărește cu luare aminte mersul bătăliilor și mai ales întorsăturile pe cari le ia dela o zi la alta viața politică.

Se apropie cea mai grea epocă a războiului

Anglia este din ce în ce mai îngrijorată de felul cum se va termina războiul. În ultimul timp a început să își piardă încrederea și în aliații ei. Îndeosebi purtările Rusiei i au dat mult de gândit. Se teme că la un moment dat Rușii nu se vor ținea de condițiunile pe cari le-au stabilit împreună la conferințele ce le-au ținut în ultima vreme.

D. Eden într'o cuvântare a declarat în Camera Comunelor: „Situția critică internațională este tot atât de încordată ca acum un an. Zilele viitoare se vor arăta a fi drept epoca cea mai grea a războiului”.

Din declarația d-lui Eden se poate vedea îngrijorarea care stăpânește poporul englez.

La Londra sunt frământări mari. În parlamentul englez s'a cerut libertatea presei. Lumea se arată nemulțumită de măsurile luate de guvernul d-lui Churchill în ceea ce privește mersul războiului.

Evreilor din Italia li s'au dat iarăși drepturi

Serviciul britanic de informațiuni anunță, că din ordinul Regelui Vic-

tor Emanuel, în Italia de miazăzi au fost anulate toate legile făcute de guvernul fascist contra evreilor. De acum înainte evreii vor avea aceleași drepturi ca și ceilalți cetățeni italieni. Averile luate se vor da iarăși înapoi, iar funcționarii și judecătorii vor fi puși din nou în funcțiile lor.

Cazul Italiei este un exemplu de ceea ce face neunirea și cearta dintre frați. Din cauza neînțelegerilor, astăzi italienii sunt împărțiți în două tabere, cari se războiesc ca cei mai aprigi dușmani.

Știri scurte politice

Din Roma se anunță, că stricăciunile pricinuite bisericilor de atacurile aeriene ale anglo-americanilor se ridică la suma de 10 miliarde.

Australia dela începutul războiului a pierdut 60.923 soldați.

Noua armată fascistă republicană refăcută de Ducele Mussolini a depus jurământul de credință. De aci înainte uniforma trupelor republicane va purta pe guler insigna republicană, care reprezintă un gladiator roman.

Orașul Roma a fost bombardat din nou de aviația anglo-americană. Sunt pagube mari. S'au dărâmat o mulțime de locuințe.

Guvernul Statelor Unite a luat hotărârea ca să construiască conducte de petrol între Arabia și Mediterana.

La frontiera Estoniei, bolșevicii ruși au omorât 47 estonieni.

Din Geneva se află că d. Churchill va vorbi încurând despre situația militară și politică internațională.

Intr'un bombardament deasupra Germaniei au fost doborâte 49 avioane aliate.

Dela Uniunea Mariană a Femeilor Române Unite Sibiu

În ziua de 24 Ianuarie a. s'a ținut, sub prezidenția D-nei Prezidente Generale Livia dr. Bolla, ședința Comitetului de Direcție, în cursul căreia s'a examinat activitatea de un an a Societății și s'a întocmit materialul necesar pentru viitoarea ședință plenară a Comitetului General, în vederea întocmirii programului de activitate pentru anul viitor.

Datorită indemnurilor date de D-na Prezidentă Generală, prin circulare și articole publicate în diferite ziare, acțiunea marianistă a realizat progrese remarcabile în întreaga Provincia Mitropolitană de Alba-Iulia și Făgăraș. Organizații marianiste afiliate funcționează în

Marele ziar „Curentul” din București scrie în Nr. 5741 de Joi 10 Februarie 1844:

„Unirea Poporului” din Blaj, condusă de pâr. Iuliu Maior, publică un frumos editorial despre „omenie”.

toate parohiile greco-catolice. La București s'a constituit un Comitet Regional al UMFRU-lui, prezidat de D-na Gabriela Banciu-Demetrescu, care, independent de Comitetul Arhidiecezan, a organizat Reuniunile Mariane în Vechiul Regat, Bucovina și Basarabia.

Organizațiile marianiste au sprijinit efectiv toate acțiunile sociale și de ajutorare, inițiate de Stat și a Consiliului de Patronaj, contribuind totodată și la colecta mondială. Pentru intensificarea cultului Venerabilului Ieremia Românul, s'au tipărit și distribuit 15.000 iconițe. Ca să se scoată din uz întrebuintarea rugăciunilor și instrucțiilor ungurești și germane în practicarea cultului sf. rozariu, s'a hotărât tipărirea acelor rugăciuni și instrucțiuni în traducere românească, într-o broșurică accesibilă credincioșilor bisericii noastre.

Pe teren social, în anul acesta se vor pune în aplicare mijloacele de protecție a familiei creștine, după studiul și propunerile făcute de D-na prof. Flora dr. Iuga; iar în timpul muncilor agricole, după puțințe, se vor înființa la sate leagăne de copii, problemă studiată de D-na prof. Valeria Bozac.

Situația casei prezintă un activ de Lei 57.605, iar la pasiv Lei 46.295. Din sumele inasate, Lei 26.000 au fost colectate particulare, datorite inițiativei D-nei casiere, prof. Rozica Șerban. La fondul de inițiativă al UMFRU-lui au contribuit Reuniunea Sf. Maria din Sibiu, de sub prezidenția D-nei Pulcheria Șmigelschi, cu Lei 10.000, și Reun. Sf. Maria din Beiuș, prezidată de D-na Elena Dr. Bozac, cu 4.000 Lei.

Coresp.

† Văd. Maria P. Moisin

exemplu de viață creștinească euharistică, a trecut la cele veșnice, Sâmbătă 29 Ianuarie 1944 orele 16.50 în Câmpina, după ce a fost împărtășită din nou cu Sf. Taină, în al 72-lea an de viață și al 27-lea al cinstitei sale văduvii.

Fiică a regretaților Pr. Theodor Bârsan și Raveca Bârsan din Crișău, soră a Pr. Ioan Bârsan din Teiuș și mamă a Pr. consilier al arhiepiscopiei romano-catolice de București Laurențiu D. P. Moisin parohul nostru din Câmpina, Moroni și Valea Prahovei și a fostului profesor în Blaj Prof. Ing. Octavian P. Moisin, Văd. Maria P. Moisin se trăgea dintr-o veche familie ardeleană cu tradiție de preoți.

Sf. Liturghie pentru odihna sufletului ei s'a celebrat de un sobor de preoți în Biserica Greco-Catolică Sf. Anton de Padua din Câmpina, în ziua de marți 1 Februarie 1944, orele 11.30, înmormântarea având loc în aceeași zi la orele 13.30 din Biserica greco-catolică din Câmpina în Cimitirul orașului.

Slujba Prohodului au săvârșit-o după ritul oriental și latin, preoții: Păr. Mircea Todericțu, dela Protopopia Bucureștilor; Păr. Natanail

DE PRIN SAȚE

Fapte urâte la Șoroștin

Ținând seama de vremurile de război pe care le trăim, ar trebui ca toți cetățenii acestei țări, să dea dovadă de mai multă cumințenie. Când cei mai alesi fii ai neamului își varsă sângele și-și dau viața pentru brazda românească, ar trebui, ca cei de acasă să fie pătrunși de jertfa măreață pe care o aduc cei ce stau în bătaia gloanțelor, în frig și foame.

Nu așa se întâmplă însă pretutindeni. Prin unele sate — cum e și în Șoroștin — o parte, mică ce-i drept, dintre tinerii, găsesc cu cale, ca aproape în fiecare seară, dar mai cu seamă în sărbători și dumineci, să bea până la îmbătare, apoi să se dedea la tot felul de fapte nepotrivite, nu numai cu vremele de acum, dar nici cu demnitățile de om.

Așa, în noaptea de 16 Ianuarie, anul acesta, câțiva din acești tineri fără scaun la cap, după ce au luat mai multe litre de vin într-o casă cu oameni onorabili, au ieșit răcnind și lovind în pălănuri, alarmând satul. Au mers apoi la fereastra unui pașnic locuitor și au început să urle și să-i strige pe nume, ca niște scoși din minți. Când cel din casă nu au mai putut răbda, locuitorul a deschis fereastra, rugându-i cu vorbe blânde, să meargă de acolo, la care „vitejii” smintți de băutura, au început să batjocorească și să lovească cu băte.

Aceste fapte au indignat și mâhnit peste măsură întreg satul, care nu cunoaște asemenea fapte urâte.

Cazul a fost adus la cunoștința șefului de post din Cenade și populația satului așteaptă mai multă hărnicie din partea păzitorilor liniștii publice și pedepsirea aceluia, cari, neavând de lucru, cutreacă străzile urlând ca nebunii și conturbând pe cei ce vreau să se odihnească. Trebuie să o spunem, cu durere, că pe la Șoroștin nu se știe că există o lege care oprește larma pe ulițe, precum și adonările în diferite case particulare cu scop de a bea și a discuta lucruri cari nu se țin de ei.

NICODIM SUCIU

Din Igrăș-Banat

Duminica din 6 Februarie a. c., a fost o zi de mare praznic pentru puținii dar bunii noștri credincioși din Igrăș-Banat, venind cu toții la sf. Liturghie, ca să-și arate dragostea ce o au în inimă față de Părintele lor Ioan Fizitea, căruia în acea zi i s'a citit decretul (scrisoarea de numire) de protopop onorar, de către Păr. protopop Gheorghe Medoia din Comloșul-Mare, ca trimis al Păr. Vicar Dr. Rațiu din Timișoara.

La sf. Liturghie celebrată de Păr. Medoia, Pr. Fizitea și diaconul din Comloș dl Ivan Albin, au luat parte și autoritățile comunale: primarul, notarul, directorul școlar cu toți învățătorii, precum și alți frați ortodocși din comună, dovedind prin această stimate o au față de Păr. sărbătorit și înțelegerea frumoasă ce se află între locuitorii acelei comune, fără deosebire de confesiune.

Munteanu, protopop onorar București; Păr. Sebastian, protopopul romano-catolic al Ploeștilor; Păr. Jean V. de Krassowski, parohul romano-catolic al Câmpinei și protopop onorar greco-catolic; Păr. Dr. Gunciu, paroh romano-catolic Sinaia.

Printre coroane și buchete, s'a remarcat coroana Reuniunii Mariane, depusă fostei sale fondatoare.

Văd. Maria P. Moisin a fost și membră a „Uniunii Internaționale de rugăciuni către Fecioara Săracilor din Banneux — Notre-Dame”.

In veci pomenirea ei!

Ar fi de dorit ca această înțelegere și dragoste să se sălășuiască în toate satele noastre, căci numai prin dragoste ne putem apropia unii de alții și numai astfel uniți cu toții vom putea lucra cu rezultat binele neamului nostru.

În cursul sf. Liturghii s'a cumințat un număr foarte frumos de credincioși, iar predica a fost ținută de Păr. Medoia, vorbind despre „suferințe”, o problemă atât de actuală în timpul de azi, brodându-o cu frumoase pilde din viață și arătând, că cele mai multe suferințe nu Dumnezeu ni-le trimite, ci cauza lor e omul: lăcomia, egoismul și irgămfierea omenească.

Parohia Igrăș încă a trecut prin grele frământări și primejdii, dar datorită zelului Păr. Fizitea și înțelegerii credincioșilor săi, acum a luat un avânt de cea mai frumoasă dezvoltare. Tocmai pentru aceasta bunul nostru Episcop, Excelența Sa Dr. Ioan Bălan, l-a înălțat la treapta de protopop onorar! Întru mulți ani, părinte protopope!

Din Zgribești

În zilele de 18-25 Ianuarie a. c., în biserica noastră din Zgribești s'a făcut „Octava de rugăciuni” pentru unirea bisericilor și pacea lumii, slujindu-se seară de seară „Binecuvântarea Euharistică” urmată de predici potrivite. Credincioșii dela amândouă bisericile au participat în număr destul de însemnat (550). La încheiere s'au mărturisit și cumințat mai mulți credincioși, cei mai mulți ortodocși, în acest scop Laudă lui Dumnezeu pentru toate! (Viorel Ojel).

Din Henig-Alba

Duminică, 30 Ianuarie crt. locuitorii comunei noastre au avut nespusa bucurie de a asista la serbarea dată de elevii cursului supraprimar sub conducerea învățătorilor I. Roșcovei și Silvia Nicoară.

Banii strănși cu această ocazie au fost trimiși Legiunii de jandarmi Alba, pentru

Un dulgher omorât de doi zugravi

Crima s'a petrecut în ziua de 4 Ianuarie la Oravița unde zugravii Mustața Florea de 20 ani și Manciuc Gheorghe de 36 ani din Tristenii, Ilfov, lucrau împreună cu Vieru Alex. de 36 din Dolj. În seara de 4 Ianuarie 1944 criminalii, cei doi zugravi, și-au petrecut împreună cu dulgherul Vieru Alex.

După ce mâncară ceva și au băut, Vieru luase fluierul și trase o doină. Furat de somn și obosit se puse sub așternut în baracă împreună cu cei doi criminali. Adormind repede, pe la 2 noaptea criminalii s'au sculat și-au făcut focul, pentru a săvârși crima mai bine. Zugravul Mustața trase un târnăcop care-l avea la îndemână, înclăță bine mâna pe el și îl ridică deasupra victimei. Din două lovituri îi zdrobi țiasta, sărindu-i creierii în toate părțile. La rândul său Manciuc luă o țeslă și i mai trase și el vreo 20 de lovituri.

După săvârșirea crimei luară cei 90.000 lei, scopul pentru care făcuseră crima, iar cadavrul l-au pus lângă un pom și l-au astupat cu crengi uscate, iar zăpada l-a acoperit complet.

Târnăcopul a fost aruncat în podul bărcii, plin de sânge și de

ridicarea unei troițe în amintirea jandarmilor eroi: așuți pe frontul din război lupta contra bolșevismului.

Din frumosul și bogatul program remarcăm în special monologele spuselor elevii Muntean Ion, Arion Gheorghe, Tean Gh. și Hulea Vasile.

Din Șoroștin

Parastas pentru un erou. În ziua de 1 Ianuarie a avut loc o frumoasă ceremonie în biserica română-unită s'a s'uit parastasul pentru eroul sergent t. r. Ioan Șerban, apoi Păr. Socaciu cu mulțime de credincioși a eșit înaintea bisericii, la locul anume pentru eroi. Aici s'a făcut stăruie apră și s'a stropit crucea de piatră, ridicată de mama și frații celui ce și-a dat viața pentru țară și credința străbună.

Ioan Șerban este primul erou căzut în Șoroștin, în acest groaznic război. Mea mare de oameni a ținut și cu o prilej să ia parte la pioasa sărbătoare, cinstea cuvintă aceluia care a fost un vârat viteaz.

Cursuri pentru săteni. În ziua de 15 Ianuarie s'au început cursurile pentru săteni. De atunci în fiecare Duminică și sărbătoare școala s'a dovedit nelcăpătoare pentru mulțimea care alcaigă să asculte conținutul frontalilor satului. Însemntătea acestor scoale țărănești este mare, căci o mulțime de lucruri din istorie, igienă, agricultură, etc. aite, pe cari sătenii fie că le-au uitat, fie că nici nu le-au învățat, acum au ocazia să le asculte. Și Șoroștinenii sunt doritori de învățătură, de aceea au primit cu bucurie vestea înființării acestor cursuri.

Octava de rugăciuni. Potrivit unui obicei venit dela mai marit bisericii, în parastasul nostru s'au ținut opt zile de rugăciuni pentru unirea bisericilor și pentru înțelegerea dintre popoare. Și cu acest prilej ca și de altfel totdeauna, credincioșii veniți cu mic și mare ca să aducă ferbinți Tatălui ceresc pentru unirea pace. Corul copiilor, condus de Păr. A. Șerban, a cântat cu multă dulceață într-o rândă a Litiei Euharistice de la Lăudat fie Domnul pentru toate!

MIHAIL SĂLCEANU

creierii, iar cei doi criminali au pcat la familiile lor acasă, împărțind prada.

Mortul a fost descoperit de comisar al poliției Oravița, gâștărnăcopul plin de sânge, de păr de creier în podul bărcii. După cetările făcute i-au descoperit criminalii, cari în ziua de 18 Ianuarie 1944 au fost arestați și înalțați la Curtea Marțială din Timișoara, unde își vor primi pedeapsa cu moartea, după cum prevăd legile de acuma, căci nici nu merită altceva acești criminali îngrozitori!

Ianu Nicolae

Pomenirea lui V. Goldiș fost ministru Dr. Aurel Vlad arătat în Nr. 4 din 10 Februarie 1944 al ziarului „Solia Dreptății” din Oravița, știe, că dl profesor Dr. Silviu Dragomir din Sibiu nu are dreptul când încearcă să-l prezinte pe Vasile Goldiș ca pe un fruntaș intrasigent (care ține morțiș la convicțiunile sale, la părerile, la principiile sale și nu face nici o concesiune asupra lor) al partidului național, punându-l și înșirându-l înaintea d-lui Ion I. I. Maniu. Aceasta o arată chiar scrisorile răposatului,

Știrile

săptămânii

Reședința de vară a Papel în nou bombardată. Joița trecută avioane anglo-americane au bombardat din nou reședința de vară a Papilor dela Castel Ganolfo. Cu acest prilej s'a nimicit de tot și colegiul „De Propaganda Idei”, în care au vărat aproape toți episcopii, canonicii și profesorii noștri cari au studiat la Roma. Au fost omorâți mai mulți refugiați cari s-au găsit adăpost acolo. În rândul acestor anglo-americani au bombardat o mănăstire de călugărițe din aceeași localitate, omorând mai multe călugărițe nevinovate. Papa protestat cu toate puterile împotriva acestei nelegiuii.

Și de pe front se gândesc la Unirea Poporului. Am primit, zilele trecute, următoarea scrisoare: Onorată Administrație, Din dorința mea, Hegheduș Alexandru și soția sa, cari se află pe front, cu o scrisoare vă trimit din solda lor 500 lei, ca să-i folosiți pentru cele necesare acestei gazete creștinești. Mediaș la 10 Februarie 1944. Cu încredință, ss. Hegheduș Maria. — Le mulțumim acestor tineri, prieteni atât de sinceri ai gazetei noastre, și vă rugăm pe bunul Dumnezeu, să-i așeze sub scutul lui cel sfânt, ca să se poată întoarce în pace acasă.

S'a schimbat guvernatorul Transnistriei. În ziua de 29 Ianuarie 1944 Domnul Mareșal Ion Antonescu a numit în locul dlui profesor universitar Gh. Alexianu, guvernatorul civil de până acuma în Transnistrie, pe dl general de Divizie Gh. Potopescu de comandant militar al acelei provincii. Dl general Gh. Potopescu a și preluat puterea în ziua de 2 Februarie 1944.

Noul comisar general al refugiaților este dl Dr. Leon Scribani, care a și preluat funcția sa în ziua de Luni 7 Februarie 1944. Dl profesor Gr. Forțu, comisarul general de până acuma al refugiaților în Transilvania de Nord, și-a luat rămas bun dela ceice l-au ajutat în lupta sa de mare răspundere,

Preschimbarea bancnotelor de 1000 Lei. Se aduce la cunoștința generală că începând dela 5 Febr. 1944 se preschimbă biletele de 1000 lei la tip IV cu surcharge (cu țărânci) de culoare carminie. Preschimbarea se face contra bilete de 5000 lei, cari se vor pune în circulație la data de mai târziu.

Ajutor pentru gazetă am primit dela următorii abonați ai noștri: Melicia Stănescu Cernavodă lei 500, Ion Stăncel Aiud 75 lei, Părintele Iacobi Racovițan Deag 200 lei, Roman Petru Cugir 100 lei, Tudor Mădăriu Galați 300 lei, Gheorghe Bucur pens. Făgăraș 100 lei, Co-

lecta făcută de Păr. I. Pol, din Fănațe lei 1000. Le mulțumim tuturor și-l rugăm pe Domnul să le răsplătească înmăit.

Un copil de 6 ani aprinde o școală. În orașul englezesc Carlhalton, care se află spre miază zi de Londra, s'a aprins școala primară și a ars aproape în întregime. După cercetări îndelungate s'a aflat, că școala a aprins-o un copil de 6 ani, căruia i-s'a urit atât de mult de școală încât i-a dat foc. Numai după multe făgădueli și-a recunoscut vina în fața părinților.

A murit conducătorul celor fără Dumnezeu din Rusia. La începutul lui Decembrie a murit la Moscova evreul Iaroslavsky Gubelmann, președintele bolșevicilor fără Dumnezeu. În ziua de 5 Decembrie a fost dus cadavrul în palatul împăralesc, numit Kremlin, așezat în fosta sală de tron și apoi străjuit de membri societății celor fără de Dumnezeu. În noaptea din 5 spre 6 Decembrie apoi l-au ars în cuptorul numit crematoriu, după cum a dorit el. Intreaga paradă s'a făcut pe spesele statului. În vorbirile rostite el a fost preamărit ca „fericirea poporului său”. Iată, cât de mult țin bolșevicii la ortodoxie, cu toate că l-au numit pe Sergie patriarh!

Un sat al gemenilor. În satul Barschmark din Illanda (Germania) toate femeile măritate au născut câte doi gemeni. Ca să se întărească regula, săptămânile trecute și învățătoarea satului, care era până atunci starpă, a dat naștere duor gemeni.

Pedeapsă dreaptă. În Pittsburg din America de Nord un profesor universitar a fost dat afară dela catedră, fiindcă a susținut în fața elevilor săi că credința în Dumnezeu și în biserică e o prostie. La noi mai sunt și astăzi profesori universitari cari își bat joc de credință și de biserică, dar mai ales de biserică unită.

Isprava Marinei Române. Postul de radio german a anunțat că Marina Română, care trebuie să se îngrijească de transportarea materialelor de lipsă spre Răsărit, a scufundat două mari distrugătoare și 14 submarine sovietice.

Tot în jud. Bala. O oaie a unui locuitor din satul Dolhești mici, fiind gata să fete, a murit. Când au tăiat-o, au găsit în ea un miel monstru, greu de 8 kgr. cu corp de broască și cu cap de câine.

Urmările războiului în Italia. Vine știrea din Italia, că până în Septembrie 1943, bombardamentele anglo-americane au omorât 1347 preoți, călugări și călugărițe. În episcopia de Napoli sunt 381 de morți, printre cari și doi episcopi. Episcopul din Palermo a fost grav rănit, iar cel din Bolonia a fost omorât.

Rugăciuni și jertfe pentru însănătoșirea M. S. Regelui. De când ni s'a stericit vestea că M. S. Regele Mihai I este bolnav, operat la Sinaia, la propunerea scriitorului acestor rânduri, elevii școlii primare de Stat din Băgaciu au ținut o octavă de rugăciuni, pentru însănătoșirea Regelui nostru. Fiecare elev a zis zilnic câte 5 „Tatăl nostru” și 5 „Născătoare de Dumnezeu”, iar Duminecă în 6 Februarie s'au mărturisit și cuminecat, oferind aceasta în acelaș scop. Acum sunt în curs, rugăciuni pentru Sfântul Părinte dela Roma. — Păr. Ioan Păcurariu.

Nașterea unui monstru în jud. Bala. În comuna Dolhești, femeia Maria Pricop a născut două gemene. Una este bine, sănătoasă; dar cealaltă fără cap, cu mâinile și picioarele răsucite. Mama este sănătoasă.

500.000 perechi de opinci pentru muncitori. S'au luat măsurile de lipsă ca în primăvară, înainte de începerea muncii agricole, să se împartă țăranilor, care se ocupă cu agricultura, 500.000 perechi de opinci. Împărțirea se va face prin cooperativele sătești.

Pânzeturi pentru muncitori. Ca să se vină în ajutorul muncitorilor, s'a dat ordin de sus, ca să fie fabricate pânzeturi din bumbacul care s'a cultivat la noi în țară în anul 1943. Se vor fabrica numai pânzeturi pentru muncitori.

Eleve milostive. Publicăm cu drag scrisoarea de mai jos: „Domnule Redactor! Un grup de eleve cl. V lic. dela Internatul Pavelian de fete din Beiuș, răspundem la apelul publicat în gazeta „Unirea Poporului” Nr. 5 din 30 Ianuarie 1944, trimițând prin mandat poștal, din contribuția micelor noastre economii și sacrificii, suma de 500 lei abonamentul pe anul 1944 pentru „Învățătorul pensionat”. Cu profund respect: Un grup de fete cl. V, din Internatul Pavelian. Beiuș, la 7. II. 1944”. Le mulțumim și le aducem drept pildă și altora.

Pălării din brânză. Tot din Germania vine vestea că învățații au reușit să scoată din brânză niște fire, cari se pot împleți ușor. Așa că în curând vom avea pălării din brânză. Ce face războiul!

Cutremur de pământ în Turcia. Parcă s'a săturat și bietul pământ de atâta răutate omenească și de aceea câteodată se mai svârcolește. Zilele acestea a fost mare cutremur în Turcia. Au fost distruse orașele Gerede, Cerkez și Boln. Cutremurul a ținut aproape un minut, dar a fost foarte mare și s'a simțit în toată Turcia. Până acum s'au socotit 720 morți și 730 răniți.

Dolsprezece saci de poștă, la o femeie. Jandarmii din com. Principele Mihai, jud. Dâmbovița, au făcut o cercetare la femeia Ma-

ria Lințoiu, pe care o bănuiau că ascunde lucruri furate. Mare le-a fost însă mirarea când în loc de lucruri furate au aflat la ea 12 saci de poștă. Luată la întrebări, femeia a spus că sacii i-a lăsat un domn, care i-a spus că vine îndată să-i ducă.

O nouă sfântă maghiară. În ziua de 19 Ianuarie a fost ridicată la rangul de sfântă fericita Margareta din casa regească a lui Arpad. Ea a fost fata regelui Ungariei Bela IV. și a fost închinată de acesta lui Dumnezeu, pentruca să scape țara ungurească de tătari. Încă în vârstă de 3 ani a fost dusă în mănăstirea dominicanelor, unde și-a și sfârșit viața.

Gemeni după 5 zile. În spitalul din Sumiswald (Germania) s'a întâmplat o naștere foarte curioasă. O femeie a născut la 29 Decembrie un copil, iar după 5 zile, la 3 Ianuarie, o copilă. Atât mama cât și copiii sunt deplin sănătoși.

A fost deținut ieșind dela cununie. Într'un oraș din Germania o pereche de tineri ieșea tocmai dela cununie din biserică, când un polițist pune mâna pe umărul mirelui, care era îmbrăcat în haine negre și cu cilindru înalt pe cap, iar în mână cu mănuși albe. Zădarnic s'a războit atât mirele cât și mireasa, cari erau tocmai în drum spre restaurant, unde era să se țină ospățul, căci polițistul nu glumea. Mirele a furat adică din satele din jur galite, carne și făină, ca să le aibă pentru ospăț. Pe urmă s'a aflat că dumnealui a mai gustat din bunătățile temnițelor, fiind osândit pentru spargerii.

Biserici de gheață. În Grönlanda, o insulă în partea de miază-noapte a Europei, sunt până acuma 600 de biserici de gheață. Ele sunt foarte bine lucrate și dăinuiesc de de zeci de ani. Ferestrele le au din sticlă.

† **Ana Oșorheian** nasc. Pop, soția dlui Oșorheian Petru notar pens, a răposat după o scurtă dar nemiloasă boală, împărtășită fiind cu Sf. Taine, în ziua de 1 Februarie 1944, orele 2,80, în al 58-lea an al vieții sale și al 36-lea an al fericitei sale căsătorii. Inmormântarea i-s'a făcut Joi, în 3 Februarie 1944, ora 15, în cimitirul gr. cat. din Turda Veche. Fie-i somnul dulce și memoria neuitată!

Pentru monumentul lui Iacob Mureșianu au mai contribuit preoții din protopopiatul Târnăveni Lei 2944; iară preoții din districtul propopesc al Mediașului: Protopopul Ciungan Eugen Lei 500, câte 200 dela Preoții Gabor Filip Bazna și Moldovan Alexandru Brateiu, iar câte 100 Lei dela Albu Ionel Șeica Mică, Baci Tiberiu Șoala, Băcilă Vasile Răvășel, Câmpian George Velț, Coman Vasile Petiș, Filip Gavril Blăjel, Hampu Grigorie Moardăș, Hentea Zaharie Vorumloc, Hulea

Augustin Axente Sever, Langa Ioan Dârlos, Mihăljian Iosif. Proștea Mică, Nobili Ieronim Pelișor Spinean Aurel Agârbiciu, Stino Grigorie Metiș (utiliz), Stoian Valeriu Mediaș II, Tarna Moise Ighișul Nou, Tămaș Antoniu Curciu, Tămaș Aurel Curciu (util.), Todoran Ioan Proștea Mare, Vlad Ioan Chesler, Neamțu George Alma. Le mulțumim tuturor. Bunul Dumnezeu să le răsplătească înmiit.

Avem depuși la banca populară

„Axente Sever” din Blaj cu totul 60.278 Lei, ceea ce însă nu ajunge pentru ridicarea unei cruci frumoase. Așa că rugăm pe cetitorii noștri, să nu uite de acest monument al celui mai mare compozitor muzical român din Ardeal, care odihnește în cimitirul din Blaj fără cruce ceea ce orușine pentru neamul nostru. Că un popor atâta valorează, cât își cinstește pe oamenii săi de seamă.

Din popor

Proverbe și zicători

— Adunate de prin lume —

— „De două lucruri este mai greu să se scape omul: de dinții stricați din gură și de muerea rea”.

— „Trei lucruri alungă pe om din casă: focul, apa și muerea rea”.

— „Unei mueri nu-i trebuie să știe multe limbi, că și aceea pe care o are îi este prea mult”.

— „Muerea e dulce ca zahărul, dar zahărul se topește în apă, iar muerea ne topește pe noi”.

— „Dintre toate animalele din lume, muștele, pisicile și femeile pierd cel mai mult timp cu spălatul lor”.

— „Două lucruri în lume sunt greu de păzit: sufletul și femeia”.

— „Se zice că unele femei sunt foarte credincioase, dar numai după moarte”.

— „Cine are muere rea, să o dea la vopsitor să o vopsească și să piardă țancușul (biletul) și astfel nu o mai capătă înapoi și a scăpat de ea”.

— „Muerile multe spun, dar bărbății toate sub călcâi le pun”.

— „Muerea e mai rea ca ceasul, că ceasul se poate repara dacă se strică, dar muerea nu o mai poți repara”.

— „Mai bine să trăiești în casă cu balauri și cu smei, decât cu femeia rea de gură”.

— „Muerea este stâlpu casei, când e cinstită”.

— „O femeie cuminte și cinstită, umple casa cu puțin”.

— „Se zice că hotelierul trăiește din apă; cârciumarul din fântână; cojocarul din petece; birjarul din ceas; bogatul din pământ; inginerul din ochian; iar arhitectul face plan, de unde să ia bani”.

— „Sunt două feluri de doctor: doctorii în medicină și doctorii în legi; doctorii în medicină te pipăie la mână când ești bolnav, iar doctorii în legi te caută la pungă”.

— „Dosebirea între un avocat și o roată e următoarea: roata scârție ca s'o ungi, iar pe avocat trebuie să-l ugi ca să strige”.

Ionel Roșcovel-Obreja

Cunoștințe folositoare

Să creștem cât mai mulți gândaci de mătase

— Se caută în toată țara agenți sericicoli —

In trecut, una din bogățiile țării noastre, care alături de stupărie făcea belșugul păturii țărănești, era și creșterea gândacilor de mătase. Secole, sultanii și marile pașale se învesmântau din valurile nesfârșite de mătase luate din țările române. Industrializarea de mai târziu a îndelețnicirii casnice a țesutului a lovit crunt creșterea gândacilor de mătase, așa încât această frumoasă și mănoasă ocupație a fost părăsită și aproape dispăruse din țara noastră. Actuala situație politică-economică a readus însă pe primul plan intensificarea (întărirea), mai ales a industriei țărănești, dela care orașele se văd nevoite să se îndestuleze și ele.

Dar producția mătasei naturale mai servește astăzi și scopurilor de război. Aviatorii și parașutiștii au absolută nevoie de cât mai multă

mătase, căci parașuta face parte azi din echipamentul (toate cele trebuincioase) de război al armatei. Cum țara noastră poate produce, cu puțină strădanie, infinite (nemărginite) cantități (câtimi, mărimi) de mătase, Consiliul de Patronaj și-a luat asupra sa campania pentru intensificarea creșterii gândacilor de mătase. In acest scop a și întocmit planul pentru reînnoirea sericiculturii (creșterii gândacilor de mătase) românești. In fiecare comună unde sunt duzi (frăgari), cari pot fi folosiți la creșterea viermilor de mătase, se vor înființa posturi de agenți sericicoli.

De aceea, orice persoană știutoare de carte din lumea satelor, care are dragoste de această frumoasă îndelețnicire, poate concura la ocuparea unui astfel de post. Prima condiție de admitere e, ca viitorul agent sericicol, odată cu cererea de înscriere, să trimită și o situație cât mai exactă despre numărul duzilor, atât în comună cât și pe marginea drumurilor, care aparțin sectorului ales. Duzii vor fi socotiți pe trei categorii: mici (sub 5 ani), mijlocii (între 5—10) și mari. Se va arăta și locul unde se găsesc. Socoteala

nu va ținea seamă, dacă duzii sunt proprietate particulară, a comunei sau a Statului.

Acei cari vor trimite situația mai exactă a duzilor, vor fi clasificați primii la numbre.

Ca stimulente să fie mai mare, acești agenți sericicoli vor fi retribuiți între 50.000 și 100.000 lei anual. Înainte, agenții cari vor fi angajați vor primi prin poștă, în zece lecțiuni toate cele ce vor avea de făcut.

Inscrierile se vor primi de acum. In cererea de înscriere i-se va arăta precis adresa exactă, vârsta, ocupația și câtă carte știe.

Cererea va fi trimisă la următoarea adresă: Exploatarea sericiculturii și plantelor medicinale, București, Bulevardul Regina Maria Nr. 46 (Consiliul de Patronaj).

Cărți nouă

P. MARTIN DE COCHEM: *Sfânta Liturghie, prelucrare în românește de P. Ion M. Gârleanu. Ediția III-a. Tipografia „Serafica” Săbăoani-Roman. 432 pagini de mărimea 16/10 cm. prețul?*

Ma rar ca o carte să apară la noi în trei ediții, și încă o carte religioasă, nu roman. Faptul acesta ne dovedește că e vorba de o carte foarte bună, despre care am vorbit noi la timpul său I. P. S. Dr. Valeriu Traian Frențiu în prefață arată, ce minunată e cartea aceasta și o recomandă din toată inima ca să nu lipsească de pe masa nici unui preot, alături de Biblie și de Oroligion. Mai mult, o numește chiar „carte de căpătâiu”. Noi o recomandăm, cu aceeași căldură, și mirenilor cari vreau să înțeleagă, ce mare binefacere este pentru omenire sfânta liturghie.

Poșta gazetei

Iosif E. Naghiu. Iași. Finalul articolului de astăzi s'a pierdut, credem, pe poștă. L-am întregit noi; să nu fie cu supărare! Clara M. Moise, Sibiu Poeziile și schița trimisă nu sunt scrise pentru popor. Incercați cu ele la un ziar sau la vreo revistă literară menită cărturarilor.

Pr. O. F. Am primit cu mulțămă tot ce ne-ați trimis. Vom face și reținerile din salariu.

Inoățătorului pensionar lipsit de bani îi răspundem că, afară de el. V. dela liceul de fete din Beiuș, ne-a mai plătit abonamentul și dl inspector școlar general pensionar Nicolae Negruțiu din Blaj, așa că aveți plătit abonamentul pentru doi ani. Rugăm, să ne dați numărul din stânga fâșiei cu care Vă merge gazeta.

Batu Petru, Reșița. Mineiul se găsește la librărie și costă 2000 Lei legat vol. I. Dacă trimiteți bani, să trimiteți și pentru speșele p. staie 150 Lei.

Oficiul parohial gr. cat. Aninoasa. Am primit Lei 12.419 în abonamente și calendare.

Brad Ștefan. Variaș. Am primit banii. Ați achitat abonamentul pe anul 1943 și pe 1944. Am trimis calendar.

11122 Garghian Emilia. In 9 Februarie am primit Lei 1000. Dela noi foaia merge regulat.

Păr. V. Munteanu com. Negru. „Cârliș vine pe Suru” nu se găsește, fiind epuizată.

13050 Neamțu Simion. Aveți restanță pe 1943 Lei 140.

Of. par. român unit Beiuș-Văleni. Pe anul 1943 mai aveți restanță 140 Lei.

Păr. Mihael Demeter, Buruenești-Roman. Total de plată Lei 4330. V'am trimis calendar.

6275 Constantina Stroie, comerciant. Am primit 2 cărți poștale dela D-voastră. Nu

am primit însă nici un ban. Rugăm ca să tați la poștă.

Oficiul parohial Ticvanu-Mare. Am primit în 17 Ianuarie a. e. Lei 12.626 pentru abonamente Lei 8.886 și calendare Lei 3.740 Bogdan Ludovic. Am primit bani V'am trimis calendar.

Oficiul parohial român unit Lunca Cerde sus. Am primit în 11 Decembrie 1943 banii trimiși pentru abonamente.

5151 Gheorghe I. Liscăndroiu. Am trimis Nrii ceruți din anii 1942 și 1943.

Păr. Țălnariu Aiton. Am primit banii c. p. Multă sănătate la toți.

5950 Ioan Suci. Am primit banii trimiși Oficiul parohial Cârnecea. Am primit banii trimiși. D-nei Cornelia Coce și meșterul ziarul la Secășeni.

Prof. Păstrăv, Aiud. Am primit Lei 11202 O. dean Laurean. Am primit banii trimiși.

Oficiul parohial român unit Grid. Am primit banii trimiși și i-am repartizat coșcrisorii.

10287 Martin A. Gal. In 13 Decembrie 1943 am primit banii trimiși.

Oficiul parohial Dridif. Am primit bani și c. p.

Fel de fel

Elefantul nu știe de glumă

Elefanților le cam place beutul și beau rachiul mai cu plăcere decât apa. Asta nu numai în grădini zoologice (de animale) din Europa ci și în patria lor, unde beau cu plăcere rachiul de orez.

Intr-o grădină zoologică din Germania un paznic i-a dat elefantului o sticlă de bere. Elefantul a prins-o cu trompa și a înghițit-o dintr-o răsuflare. Acuma paznicul i-a dat o sticlă de apă și i-a dat-o să bea. Cât ce a pus-o la gură, elefantul i-a și trântit sticla de pe făcut țândări, și apoi i-a trântit tromba și pe paznic, de era să de-a sufletul. Nu s'a lăsat bățocrit. Elefantul nu se lasă păcălit, știe deosebi berea și de apă.

Un șchiop face ocolul Spaniei

Un spaniol din Madrid a avut ideea originală, să facă ocolul Spaniei, pe jos. De curând el a sosit la La Coruna, după ce a parcurs 5500 Km. Spaniolul împlinesc prin aceasta un jurământ, pe care l-a făcut în timpul războiului civil cu toate că a pierdut în cursul acestui războiu un picior.

Caut ucenic român

pentru depozitul de chereștea

NATALIA MIHALI

Strada Mitropolit Suci 4, Blaj.

187 (2 2)

De arendare!

O moară țărănească cu două rechi pietrii motor Langhen și Volvo în bună stare de funcționare se arendează sau se vinde.

Informații la familia Ghișoiu Ioan com. Sâncel jud. Tr. Mică.

188 (1—3)